

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 2. An unus Conjugum, altero invito religiosam professus, teneatur ad
pertuam continentiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

2841

Præter dicta *not.* 1. esto non requiratur Episcopi licentia, ut unus conjugum cum alterius licentia *valide* profiteatur in Religione, ut diximus superius, requiri tamen, ut *licite* profiteatur, propter præceptum Ecclesiæ; 2. nerevocari possit ex Monasterio, sicut revocari potest, quando conjunx, qui dedit licentiam, manet in seculo sine voto continentia, de quo V. Sanchez *l. 7. D. 32. a. n. 2.* nam, si professus esset, altero remanente in seculo, priusquam iste votum continentia emisit, etiam sine licentia Episcopi revocari poterit; quia jus non permittit, unum esse in Religione, alterum absque voto alterius in seculo, de quo V. Wagnereck ad c. *Præterea* *l. h. t. à S. Not. 2.*

2842

Not. 2. Etsi quidam velint, quando conjunx manens in seculo votum castitatis emittit, sed juvenis est, aut de incontinentia suspectus, posse professum revocari, ut *juxta h. t. sentit gl. in c. significavit. infr. & seq. Host. in sum. h. t. n. 8.* item in c. *significavit. n. 2.* ac Joan. Andr. *ibid. n. ult.* quia manens in seculo non præstitit, quod de jure requiritur (deberet enim, si juvenis est, & in periculo incontinentia, non solum vivere castitatem, sed Religionem intrare. c. *Cum sis c. Uxoratus. c. Cum ad Apostolicam*) verius tamen esse, (quod cum multis aliis tenet Sanchez *cit. n. 9.*) quod conjunx, quantumvis juvenis, manens in seculo, si non solum alteri sponte concedat licentiam profitendi, sed etiam viveat castitatem, cessit jure suo, & licet dicti Canones requirant in juvene ingressum quoque Religionis, non tamen ideo concedunt facultatem alterum ex Monasterio revocandi, si id non fiat; neque pugnat cum hoc titulo; nam iste solum eo casu revocationem concedit quando conjunx alter Religionem non intravit, aut votum perpetua castitatis non emisit, alii vero Canones de revocatione nihil disponunt.

2843

Not. 3. in quaestione, an, quando conjunx, qui dedit alteri licentiam profitendi religionem, manet in seculo, & nec continentiam vovit, professus ad hanc possit revocari? probabilior videri sententiam, quæ distinguit, & docet, si uxor conscia sit, ad quid de jure teneatur post datam licentiam, non esse locum huic revocationi, secus, si illius

sit ignara. Quia, si habitâ hac notitiâ, nihilominus dat licentiam, censetur eo ipso vovete, & ad id se obligare, quod ad irrevocabilem viri ingressum requiri novit; Secus est, si hujus juris sit ignara; videtur enim famina per ignorantiam excusari; secus est de viro, quia ignorantia facti, non juris excusat, ut habet reg. juris in 6. sed idem dicerem de viro valde rudi, aut talis notitiâ parum capaci, ita Sanchez *cit. n. 14.*

Not. 4. professum in casu, quo revocatur ad alterum in casibus, ubi hoc fieri debet juxta præmissa, teneri quidem alteri petenti reddere debitum; quia per hoc illi jus suum sublatum non est, nec usus ejus ullo voto, vel præcepto interdictus, si continentiam non vovit; non tamen posse petere, quia quoad usum sui juris voto solemniter continentia in professione, facto sibi, non alteri præjudicavit; quia tamen per illum reditum non tollitur vinculum religiose professionis, ut recte notat Sanchez *cit. n. 5.* contra Palacium, & Vegam: Uxore mortuâ tenebitur reverti ad suam Religionem, quod etiam videtur dicendum, si Uxor ipsa sub hoc eederet continentia votum, vel profiteretur Religionem.

Not. 5. si unus conjugum cum alterius consensu animum probationis in Monasterio ingressus, & necdum finito, nec probatione factâ revertatur ad seculum, eum teneri redire ad alterum, qui remansit in seculo, esto is votum continentia emisisset, tum quia in hoc casu votum illud censetur emissum dependenter a professione secutura, tum qui alteri non profitemi præjudicare nec debuit, nec potuit, si professio non sequeretur.

§. 2.

An unus Conjugum, altero invito religionem professus, teneatur ad perpetuam continentiam.

Quæstio procedit de professione post matrimonium consummatum, factâ, ignorante, vel invito altero, atque adeo sine licentia illius. Talem porro professionem esse irritam, ac nullam, constat ex dictis, & habetur 33. q. 5. c. *Qua* in 6. juncta gloss. in c. *Placet. 12. h. t. H.* usquequaque non tenuerit, quaestio tamen est, an, licet illud votum solennis continentia

mentia in ejusmodi professione nulliter facta talem conjugem non obliget in vi professionis, seu voti solennis, obliget tamen in vi voti simplicis? Hæc quaestio continetur in c. *Placet*, cit. Cùm enim Coelestinus III. consultus esset, an mulier, quæ credens mortuum maritum, habitam religionis assumpsit, eoque reverso, de Monasterio educta, post obitum viri ad Religionem compellenda sit? respondit: votum mulieris fuisse obligatorium, quatenus se poterat obligare, videlicet se non exacturum carnis debitum, quod erat in ejus potestate; redire verò ad seculum, non in ejus, sed mariti potestate erat. & ideo quoad ipsam tenere votum, nec post viri obitum desisse, imò ad eum casum, à quo poterat incipere, pervenisse. Consultus itaque esse, ut ad Monasterium redeat; si verò ad hoc induci non possit, credit Pontifex, ipsam invitam non esse cogendam.

2847 Ex hac responsione Pontificia, quæ etiam habetur in c. *Quidem* 3. eod. plures deducunt, votum castitatis, post matrimonium consummatum, etiam in religiosa professione emissum ab uno conjunge, absque alterius licentia, valere, & obligare votentem quoad ea, quæ sunt in suum præjudicium, ut sunt, redire ad seculum altero ipsum non repetente à Religione; vel si repetatur (cùm talis professio in vi professionis nulla sit) & ad alterum redeat, petere debitum; vel eo mortuo licitè inire matrimonium; ita complures apud Barbof. in *dict. c. Placet n. 1. & seqq.* imò Diana *tom. 2. rr. 7. resolut. 51.* cùm quidam ex metu professus assereret, sibi ex hoc non esse interdictum matrimonium inire, respondet, ipsum toto cælo errare; quia, licet votum castitatis quod professionem faciens per se, & principaliter emittit, non valeat ut solenne, valebit tamen eo modo quo valere potest, nempe tanquam simplex, pro quo allegat hoc ipsum cap. *Præerea*. Palud. in 4. *D. 37. q. 1. à 2.* Sanchez *l. 7. D. 27. n. 13.* Tiberium *Instruct. ordinand. c. 11. q. 80.*

2848 Verum hæc doctrina non potest admitti. Nam, quando dicitur in casu dato, votum nulliter professi emissum in professione sine licentia alterius conjugis valere eo modo, quo valere potest juxta c. *Unicum*, de despons. impub. in 6. intelli-
Tom. 111.

gitur de voto, quo quis serio & sponse intendit profiteri, non autem, si coactè, etiam coactione solum conditionali, seu ex metu gravi; talis enim revera nec præsumi prudenter potest, se velle obligare omni modo, quo potest; sed ad summum, quo debet, ut malum, quod metuit impendère sibi cæteroquin, evitet. Quare dicendum, professum ex metu sine alterius conjugis licentia, non teneri etiam voto simplici ad non petendum debitum; nec prohiberi à secundo matrimonio soluto primo; nec altero mortuo teneri ad religionem redire, si evocatus est ab altero, & etiam non repetitum, posse de Religione abire.

Aliud dicendum, si revera serio, spon- 2849 re, ac liberè professus est; nam, esto tali casu, professio, sine alterius licentia, in Monasterio emissà, sit irrita, nec in eo producat obligationem voti solennis; obligabitur tamen in vi voti simplicis, consequenter, ut esto ab altero repetitus, teneatur illi petenti reddere debitum; tamen exigere non possit; nec licitè, etiam mortuo altero, inear aliud matrimonium, cùm in hoc sibi præjudicare potuerit, & merito, juxta cit. c. *unicum*, præsumatur, voluisse voto illo se obstringere eo modo, quo valere potuit; cùm ergo valere potuerit saltem in his, quæ sunt in ipsius votentis præjudicium, atque adeo in vim voti simplicis, rectè censendus est, cum (etiam stante nullitate professionis) teneri voto simplici in suum præjudicium; quia tamen hoc votum non importat vim dirimendi matrimonium eo stante contractum; aut obligationem permanendi in Religione, mortuo altero illicitè quidem, sed valide contrahit aliud matrimonium, nec in religione permanere; aut, si ab altero repetitus fuit, eo defuncto ad religionem redire tenebitur. Sanchez autem *l. 7. D. 27. n. 13.* pro ea sententia (ubi quis profiteretur ex metu) in cujus favorem illum adducit Diana, nullum omnino verbum habet.

ARTICULUS II.

An, & qualiter conjugatus possit suscipere sacros ordines?

R Esp. non posse licitè, sine alterius licentia; constat ex c. *Conjugatus*. 5. 2850
Nnnn 2 h. r.